

RITMUSOK A TERMÉSZETBEN

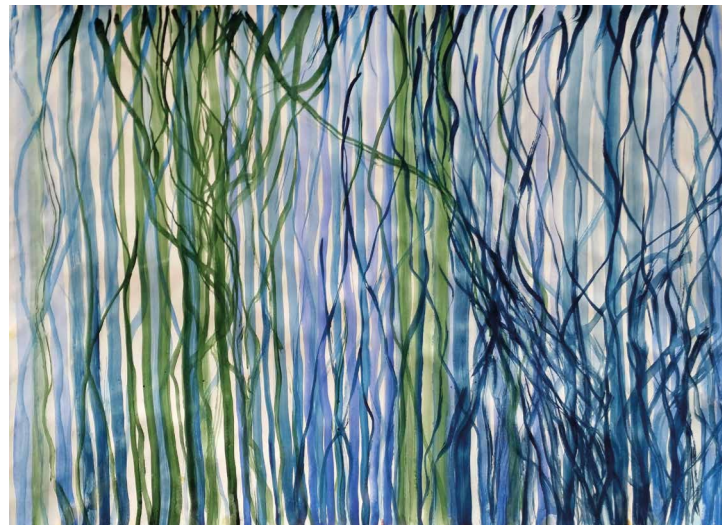
Láng Eszter kiállítása

Polgár Centrum – Újpest Galéria, Budapest
2023. szeptember 22 – október 14.

LÁNG ESZTER képzőművészeti munkássága kapcsán valódi sokszínűségről beszélhetünk: a lírai absztrakt irányhoz áll közel, amit - mármint a líraiságot - szeret megcáfolni, legalábbis háttérbe szorítani, hisz sokszor hangoztatta, hogy a matematika és az elvont gondolkodás a területe; a struktúra, a ritmus, a rendalkotás érdeklő elsősorban.

„A gondolkodásom eléggé elvont, ez következik azokból a tudományokból és olvasmányokból, amelyekkel világlemben foglalkoztam, ennek megfelelően a témáim is az elvont világból származnak. Az absztrakció is a természetben gyökerezik.” - olvashatjuk egy vele készült interjúban. Láng Eszter azokhoz az alkotókhöz tartozik, akik a művészetben, a művészet által önmaguk megismerésére törekednek. A külvilág és a belső világ kettőssége jelenik meg a figurális munkáiban, de a körformákban, a függőleges színsíkokban; a táj a természet puritán, absztraháló előadásában is. A víz hullámok egyenletes vagy zaklatott ritmikája lényegkeresésre, sűrítésre, struktúra-alkotás iránti törekvése utal. A *Tájelemek* című sorozatában a természet élni akarását, felfelé növekvő, ég felé törő élővilágát megakasztja, keretbe szorítja az egymástól színben is elkülönülő részeket elválasztó vízszintes fekete kontúr. A *Pelso* és a *Tisza-tó* élményét a hullámvonalak ritmusával, néhol a hideg színekkel kelti fel. A több színben is elkészült sorozatokról elmondható, hogy a természet idézése helyett jeleket alkot, a motívumokat felszabadítja a külvilágra való vonatkozásoktól, meditatív jelekké önállósítja. A *Ritmus, rend a természetben* sorozat ismétlődő, kissé átlósan elhelyezett elliptikus

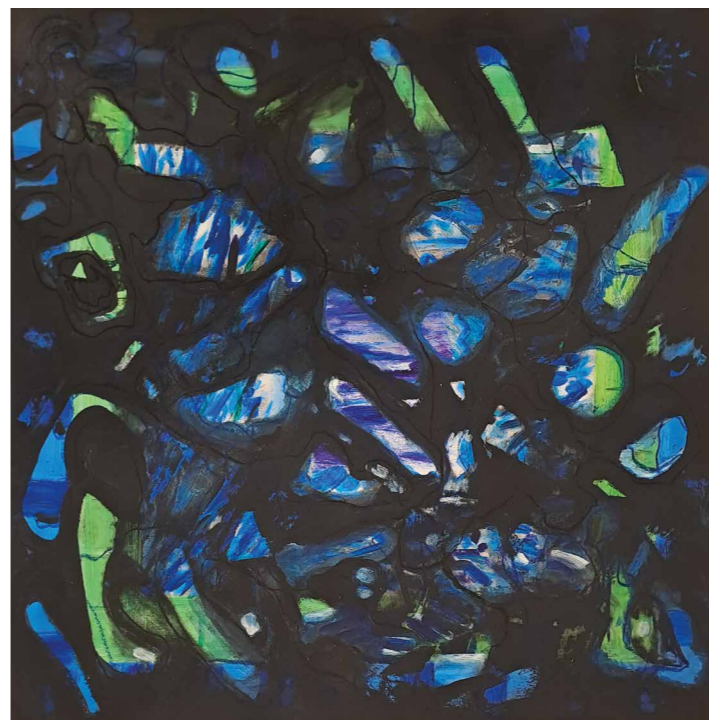
Láng Eszter
Fonódások, 2018, vízfestés, 50 x 70 cm

formák, a kezdetekre utalnak, az akvarell technika sajátosságát felhasználva szintén a keletkezés asszociációját keltik. A *Múló napok ritmusa* sorozat akvarelljei, lágyan hullámzó függőlegesei ismétlődésük ellenére szinte vibrálnak. A különböző egynemű színfoltok hangulat-változásokat rögzítenek. A *Bonyolult kapcsolatok* című sorozatban változatos forma- és színvilága variációk sokféleségét vonultatja fel. Egyik kompozícióját töredezettség uralja, a kékes, kristályszerű darabok között egy vergődő emberi lény körvonalai fedezhetők fel. Az absztrakt kompozíciókban az egymás fölötti és melletti síkokban egymás felé kúszó alakzatok, kvázi geometrikus idomok tűnnek fel, alkotnak bonyolult szövethálót. A sorozat IV-es számú képén fekete háttér előtt a gömb alakzatok mozgását egy ponton az ecsetvonásokat is láttató fehér háttérrel emeli ki. A sorozat címe a képkészítés technikájára is következtetni enged, valamint a mű üzenetére. A több rétegű felület kialakítása során megfesti az alapot, majd fekete festékekkel lefedi és utolsó lépésként visszatörli. A rétegek úgy építik fel a képet, mintha vonalaktól építkeznénk, ahogyan egy táj vagy egy absztrakt kompozíció kialakul. A fekete festék alkalmazása és visszatörése a művész általános elképzelését hangsúlyozza; a fekete a sötétség vagy a rejtett tartalom szimbóluma, a bonyolult kapcsolatokban egyfajta felfedezési folyamatot követhetünk. Nem csak a látható, hanem a láthatatlan is fontos szerepet játszik: a rejtély fokozatosan bontakozik ki a nézők előtt, ahogy az egyes rétegek lassan láthatóvá válnak. A *Fonódások* gondolatilag ide sorolható, finom és bonyolult vonalhálózata Láng Eszter lírai oldalát mutatja, míg a PAUL KLEE emlékére készült alkotás, a feszes, de váratlan elemekben is gazdag szerkesztésmódot követi. Figurális munkáin a 2010-es évek eleje óta saját alakját, sziluettjét használja. A több, mint egy évtizede megformált karakter számos képén jelen van, és rendkívül változatosan ismétlődik. A bábokká egyszerűsített figurák egymás mellé helyezésükből, „történetükből” sűrítve, bontakoznak ki a világgal, étellel és halállal, valamint ismerőseivel való kapcsolatai. Néha a kiteljesedést, néha az elhalványulást olvashatjuk ki a színvilágból, a figurák egymáshoz való viszonyából. Képein az emberi kapcsolatok dinamikájának és pszichéjének számos aspektusát ragadja meg. A *Hárman* című festményen, egyetlen figura kerül előtérbe, világos alakjával szinte világít a fekete háttér előtt. A mögötte vagy mellette álló két alak pedig csak árnyékként jelenik meg, alig kivehetően. Láng Eszter itt az egyes karakterek közötti hierarchiát hangsúlyozza. A főszereplő dominanciája, „fénye” következtében a többiek csak elmosódottan, árnyékba szorulva jelenhetnek meg. *Csoport* című képén a tömeget egymásra festi, az egyének szorosan összetapadva, egymásra utalva alkotják a csoportot. Kompozíciója a csoportdinamika egyik lényeges jellemzőjét, a részvetők közötti hasonló vélemények és értékek összekovácsolódását reprezentálja. A 2014-ben készült *Én, Te és a Másik* című sorozata az ember életútjára utal, ahogy megszületünk, élünk, majd elhagyjuk ezt a világot. Elénk tárul egy szimbolikus térkép, amely a két különálló világot közli össze, illetve választja el. A karakterek az élet és a halál határán mozognak, a felszín és a mélység határai egybeérnek. A felszíni világ jelzi életünk alapját, megtapasztaljuk az emberi élet számára nélkülözhetetlen kapcsolatokat, megtapasztaljuk hogy tetteink és döntéseink hatással vannak az itt élők és az utánunk következő generációk sorsára. A képek alsó része, roncstól, a túlvilági életre utal. Láng Eszter a klasszikus festészeti technikák mellett elektrográfiákat is készít: ezen a kiállításon is láthatunk néhány digitális alkotást. Az utóbbiak közül a *Pandémia* című művén a portrékép számítógépes egyedi feldolgozását mutatja be. Kihaszalva a technomédiium sajátosságait, saját arcképét helyezi egy gyöngyökből felépített ketrec mögé. A mintázatként használt motívum elrejti az arcot, mintegy az otthon biztonságát nyújtó ékszerdoboz. A címből kiindulva első pillantásra a

Láng Eszter
Különállás, 2021, akril, vászon,
60 x 60 cm

Láng Eszter
Bonyolult kapcsolatok VII, 2023,
akril, karton, 100 x 100 cm

szorongás képeire is gondolhatnánk, de az arc nyugodt, kiegyensúlyozott, a jövőbe tekint és kívár.

Áros Terka angyal lett című sorozatán egy fiatalon elhunyt rokona jelenik meg. A tíz év körüli kislány figuráját különböző szituációkba helyezi, így tartja életben az emléket. A rózsablak motívuma különböző méretben és formában bukkan fel a képen, egyrészt glóriát formál a lány feje körül, másrészt félkör alakban megismétlődik a kép alsó részén, mintha hintaszék lenne. A háttérben kaleidoszkóp-szerű mintázatot látunk. A kép egyedi atmoszférája a szepia és arany árnyalatok harmóniájából születik. Visszatérve természeti élményből kiinduló képeihez, a víz, a hullám, az organikus elemek elvont megközelítése lehetővé teszi, hogy elengedje a valóság hű ábrázolását és inkább az érzelmek, gondolatok és emlékek kifejezésére koncentráljon. A duókróm technika, tovább fokozza az absztrakció hatását, és lehetővé teszi, hogy a legfontosabb elemekre összpontosítson.

inside express →

L.A. SUZI
DOROZSMAI GERGŐ – SZALAI ANNA
Koncert
LUDWIG LOUNGE – VIGYÁZAT, TÖRÉKENY!
Ludwig Múzeum – Kortárs
Művészeti Múzeum
2023.11.25.

borító →|

REIGL JUDIT
Robbanás, 1956
vegyes technika, vászon, 180 x 160 cm
REIGL JUDIT 100 | REIGL JUDIT
ÉS A MÁSODIK PÁRIZSI ISKOLA
Műcsarnok, 2023.10.04.–2024.01.24

